

har en nærmere angivet forretningsmæssig tilknytning til denne medlemsstat.

Det er således en betingelse, at luftfartsselskabet udfører erhvervsmæssig lufttransport med passagerer til eller fra den pågældende stat enten med selskabets egne fly eller med leasede fly. Endvidere er det en betingelse, at luftfartsselskabet i den pågældende medlemsstat udfører sine forretninger med lufttransport af passagerer fra lokaliteter, som selskabet selv ejer eller har lejet, eller som er ejet eller lejet af et andet luftfartsselskab, som bemanderen har indgået en forretningsaftale med.

Forslaget indebærer, at f.eks. en passager, der har fast bopæl eller vedvarende opholdssted i Canada, og som kommer til skade på et fly, der opereres af f.eks. et grønlandsk luftfartsselskab, vil kunne anlægge erstatningssag mod selskabet i Canada, hvis ovennævnte betingelser om tilknytning til Canada er opfyldt i relation til luftfartsselskabet.

Bestemmelsen er resultatet af et kompromis, som på den ene side sikrer en forbedring af passagerens retsstilling ved at give passageren mulighed for at anlægge erstatningssag (personskade) mod et udenlandsk luftfartsselskab i sit hjemland, og som på den anden side sikrer, at der ikke vil kunne anlægges erstatningssag i passagerens hjemland mod et luftfartsselskab, som slet ikke har nogen forretningsmæssig tilknytning hertil.

Ved »forretningsaftale« forstår en aftale, som modsat en aftale med agenter, er en aftale mellem luftfartsselskaber om deres fælles levering af tjenesteydelser i forbindelse med lufttransport af passagerer, og ved »bopæl eller permanent ophold« forstår passagerens faste bolig eller opholdssted på ulykkestidspunktet. Passagerens nationalitet er i den forbindelse ikke afgørende.

Anlægges sagen ved danske domstole, gælder de almindelige regler i retsplejeloven.

Til § 118 (Montreal-konventionens art. 35, stk. 1)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 118.

Til § 119 (Montreal-konventionens art. 36)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 119.

Til § 119 a-f (Montreal-konventionens art. 39-42 og art. 44-46)

Bortset fra konsekvensændringer i § 119 f, stk. 1, og en enkelt redaktionel ændring i § 119 b svarer bestemmelserne til de gældende §§ 119 a – 119 f.

For så vidt angår § 119 f gælder, at bliver en passager dræbt eller lider skade på legeme eller helbred, så

finder bestemmelserne i § 117 anvendelse både i forhold til den bemandere, der har indgået befodringsaftalen, og i forhold til den bemandere, der udfører befodringen på ulykkestidspunktet.

Har en tilskadekommet passager, der f.eks. har fast bopæl eller vedvarende opholdssted i Canada, indgået en befodringsaftale med luftfartsselskab A om transport fra København til Ankara via Wien, og flyvningen delvis udføres af luftfartsselskab B, så kan passageren anlægge erstatningssag mod luftfartsselskab A for hele flyvningen, dvs. også den del af transporten, der faktisk udføres af B, efter bestemmelserne i § 117, stk. 1 og stk. 2.

Kommer passageren til skade under den del af transporten, der udføres af B, har passageren tillige mulighed for at anlægge erstatningssag mod B, det sted hvor B bor eller har sit hovedkontor, eller i Canada, hvis betingelserne om tilknytning til Canada er opfyldt i relation til luftfartsselskab B.

Til § 120 (Montreal-konventionens art. 38)

Forslaget til § 120 svarer med enkelte præciseringer til de gældende bestemmelser i § 120.

Til § 121 (Montreal-konventionens art. 33, 34, 47 og 49)

Bestemmelsen i § 121, stk. 1, svarer i det væsentlige til den gældende i § 121.

Endvidere er der i forslaget indsat et nyt § 121, stk. 3, der fastslår, at bestemmelserne i kapitel 9 ikke er til hinder for, at den ansvarlige for skaden kan fremsætte regreskrav mod nogen anden, f.eks. hvor bemanderen er objektivt ansvarlig for skaden efter § 111, stk. 1, jf. § 106, og hvor skaden skyldes forsætlig eller uagtsomt handling eller undladelse fra tredjemands side.

I forbindelse med indgåelse af voldgiftsaftaler forud for skadens indtræden er kravet til aftalen efter forslaget til § 121, stk. 4, at den skal være skriftlig, og at det er erstatningskrævende, der vælger sted for voldgiften, inden for de steder der er lovligt værning efter dette kapitel. Endvidere er det en betingelse, at voldgiftsretten følger bestemmelserne i kapitel 9. Er betingelser i § 121, stk. 4, ikke indsat i den skriftlige voldgiftsaftale, anses de alligevel for indeholdt i aftalen, og ethvert aftalevilkår, der er i strid med stk. 4, er ugyldig.

Til § 122 (Montreal-konventionens art. 50)

I forslaget til § 122 er der indsat en bestemmelse om, at bemanderen skal kunne dokumentere, at den tegnede forsikring er tilstrækkelig til at dække de er-